

ПОЛОСЦЯНИ

Газета Верховної Ради України

№ 139 (639) • Субота, 24 липня 1993 року • Ціна 40 крб.

Село і люди

ЯКИЙ САМ, ТАКА І ДОЛЯ

Шодня Ніна Іванівна вирушає на дуг чи город. Односельці завжди теплою посмішкою проводжають незвичайний «кортеж». А той, хто вперше побачить його, аж прищокую: «Ну, як у цирку!» Один водій «Волги» вмовляв жінку, щоб та продала і мізку, і козла.

— Вонож та ще й Тимку? — перепитала тітка Ніна, і як відірзала. — Ні за які гроші! (Закісичили на В-й стор.)

Фото Валерія ПНОТІНА.

Абзац з листа

Земля має належати людям, які самовіддано люблять її і працюють не покладаючи рук. Справжній господар і в полі трудиться, і в своєму дворі тримає чимало скіпаних живих. Тоді в кожного з нас буде достаток.

Григорій КОВТУН, естерна праці.

Вазушське Лузанської області.

Реліка

Першкурники УКМА знаються на економіці краще, ніж кандидати економічних наук

Такого висновку можна дійти, проаналізувавши результати тестування економіки (американський стандарт Graduate Record Examination), що його було використано для фінансового відбору до Центру перспективних економічних досліджень. Цей тест було введено шість років тому у галузі економічної теорії і складений так, що для відмінної оцінки потрібно правильно відповісти приблизно на 2/3 питань. Проводилися тестування на базі університету «Бонно-Монтаньяна Академія». Разом із студентами УКМА у тестуванні взяли участь 8 студентів з останніх курсів економічних вузів Києва та 5 кандидатів економічних наук. І результат виявився більш ніж несподіваний — студенти УКМА показали кращі результати, ніж дипломовані спеціалісти. Можливо, цей факт якоюсь мірою і пояснює, чому економіка України нік не подолала економічної кризи, — не дозволяє слабке фактове підґрунтя наших економістів.

У той же час серед студентів першого курсу УКМА виявилось 11 чоловік, що пройшли до наступного етапу. Тож надалі кандидати до Центру перспективних економічних досліджень шукали лише серед студентів УКМА. В.Носов, А.Григорук та В.Дзюба зумили подолати і другий, ускладнений етап. Можливо, варто заважати їм йти, щоб надалі залучити до серйозної роботи.

Олександр МОВШУК.

Продиктовано в номер

В. Пинзеник критикує проект договору про економічний союз

Іде-прім'єр-міністр України В. Пинзеник провів прес-конференцію, під час якої піддав критичній оцінці проект договору про економічний союз між Україною, Росією та Білоруссю. На його думку, переважна більшість пунктів проекту суперечать інтересам України. Зокрема пункт, в якому пропонується запровадити режим вільної торгівлі передбачає можливість введення в односторонньому порядку адміністративних обмежень на експорт продукції, експортного мита і в той же час не передбачає жодних обмежень на імпорт. Україна не односторонньо несамолюбна, оскільки вона має негативний платіжний баланс із Росією. Діаметрально протилежним також на думку В. Пинзеника є інтерес України і Росії у зовнішньополітичній діяльності. Не зрозуміло, чим керувалися автори проекту, пропонуючи пункт про погодження емісійної, бюджетної та валютної політики. Що ж до пролонгації про узгодження національних законодавчих актів з економічних питань, то її виконання було б різнозначне по-різному в різних ситуаціях, що існувала за часів СРСР.

А віце-прем'єр-міністр В. Ландик підтримує

21 липня на першому громадському обговоренні проекту договору про створення економічного союзу керівники найбільших підприємств України висловилися за його підписання. На їх думку, договір не порушить суверенітету України і не призведе до створення чергового Союзу. Віце-прем'єр-міністр В. Ландик, який брав участь в обговоренні, заявив, що коли буде створено єдину митну систему, то за рахунок скасування мита ціни на товари в країні знизяться на 30-35 відсотків. Проте, зазначив він, ніхто не зобов'язаний жертвувати державною цілісністю та відмінити кордони. Очевидно, саме через таку позицію Кабінет міністрів доручив В. Ландику очолити роботу групи з підготовки проекту договору.

Ризька електричка не по кишені. Але луганська буде не гіршою

Сьогодні один новий електропотяг Ризького заводу коштує майже півтора мільйона доларів, роз'їждів державні кошти, як кажуть, не по кишені. А тим часом більшість електричок на українських залізничних ділянках на лада. Все це спонукало Міністерство транспорту вистіти корисний до програми будівництва залізничного рухомого складу. За цією програмою об'єднання «Луганськпеллово» вже у наступному році має випустити дослідний зразок чотиривагонного дизель-потяга, а до 1995 року — електропотяга.

В Америці задоволені

«Ми щиро дякуємо той флот, що Білорусь стала першою з нових незалежних держав, яка виконала свої зобов'язання згідно з Пис-

бонським протоколом, ратифікувала СТАРТ-1 та приєдналася до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї». Таку заяву зробив Президент США Б.Клінтон на зустрічі у Вілому домі з головою Білоруського парламенту, С. Шушкевич перебуває в Америці з офіційним візитом. Також стало відомо, що між Білоруссю та Сполученими Штатами підписано три документи. Згідно з ними Америка сприятиме цій колишній радянській республіці у демонтажі ядерного потенціалу, розташованого на її території. Зокрема, передбачено виділити кошти на транспортування ядерної зброї до Росії, а також на очищення об'єктів, які використовувалися стратегічними ракетними військами.

Пленер пам'яті Міхая Мункачі

Художник з Мукачева Петро Феддеші добре знайомий у мистецьких колах як організатор різних пленерів. Зокрема, за власні кошти він провів перший пленер у 1990 році, запросявши на мальовничі Закарпаття майстрів пензля з шести країн. Наступного року художники-студенти підтримали ініціативу, і на черговий пленер приїхали посланці вже 11 держав. Кожен з них на згадку про перебування в самолюбному краї залишив свій твір для новоствореної «Галереї Мункачі».

Міхай Мункачі — всесвітньовідомий живописець кінця XIX століття, уродженець Мукачева. Наступного року під егідою ЮНЕСКО відбудеться 130-річчя з дня його народження. Саме цій події вирішили присвятити міжнародний пленер Петро Феддеші. На участь у ньому вже дали згоду понад 50 митців з 17 країн світу. Пленер проходить саме у вересні-жовтні цього року на Закарпатті.

Севастополь і ЧФ відзначають День ВМФ Росії

Урочистим вечором в Будинку офіцерів флоту розпочалося 23 липня святкування в Севастополі і на ЧФ Дня ВМФ Росії. 25 липня відбудеться парад кораблів у Севастопольській бухті — водноспортивне свято.

Як повідомляв нашому кореспонденту у прес-центрі ЧФ, Військово-Морські Сили України у святкуванні Дня ВМФ Росії участі не братимуть. Про участь у святкуванні віце-президента РФ Олександра Руцького, прес-центр заявив: «Виключено. Ми швидко (23 липня) зв'язувалися з Москвою. Руцький у Севастополь зараз не приїде».

Вони йшли на схід

На Донеччині розпочала роботу створена розпорядженням представника Президента комісія по уточненню місць поховань італійських солдатів, які загинули тут у роки другої світової війни.

До складу комісії увійшли представники влади, працівники військомату, науковці, активісти обласного штабу «Пішук».

УКРАЇНСЬКОМУ ТЕЛЕБАЧЕННЮ

Виз інтерв'ю
Анатолій
КРАСЛЯНСЬКИЙ,
парламентський корес-
пондент.

.....

24 липня 1993 року. № 139 (639)

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

А дружина сниться за... Києвом

Нещодавно на політичній карті Європи з'явився кілька нових самостійних держав, і в тому переліку слов'янські країни Україна та Хорватія, доля яких де в чому схожа. Але їхні народи прагнуть до дружби, співробітництва,

а не до ворожнечі, як це траплялося в минулому. Це не випадок, що привело нас на дипломатичну службу?

— Якщо відверто, то бажання стати дипломатом у мене виникло і в думках ніколи не було. Просто так сталося, що Президент такої держави Франко Туджман у дії, коли зловула неадекватно, збрив пензу групу людей і запропонував їм вирушити до різних країн, щоб представляти там Хорватію. За якими критеріями він добрав послів, мені важко сказати. Але, як бачите, і я потрапив до того списку.

— Яка ситуація поїхав в Хорватію, зокрема в землі Далматія, яка має сильні кордони з Боснією і Герцеговиною?

— На жаль, частина півночі території і досі окупована. Це, зрозуміло, справило небезпечний вплив на життя в країні. Він бував і Сербія, бачили ми велику кількість їх сотні емігрантів з Боснії і Герцеговини: жінки, старі, діти. А серед них і хорватів, і сербів. Як горіли, але бачили, що ставлення до біженців однаково чужі. Всі вони мають нормальні житлові умови, добре харчуються. Війна загоріла, але бачили, що через не дуже потужне існує туризму. Чудові

найцінніші економічних та культурних контактів з усім світовим співтовариством, зрозуміло, між собою. Великий висок у налагодженні мостів співробітництва і приналежності робить постолю Республіки Хорватії в Україні.

у Рішці, спроби жінки приймати свою долоню, доводилося показувати жінці, що це не прохідний коридор до Ужгорода. Користуватися, будь ласка.

Важали всі наші спільні програми здійснюватися б значно скоріше, якщо знайшлися більше людей, позбавлених стереотипів минулих років. Ми просили й Верховну Раду України прислати делегацію в життя. Її рішення про відкриття посольства України в Хорватії. Інколи, знаєте, доводилося до кумедних випадків. Скажімо, румунсько-українську громаду в Хорватії в день святя П'єр чергової річній прийняв, а не хто-то з посол Республіки Федерції в нашій країні.

— І останнє запитання: як вам живеться в Києві?

— Завжди на те, що мій український колега, який відправив своїм сім'ю додому відпочити. Так от, мій дружина Сєнка часто перебуває і запитую: коли ти зможеш повернутися до Києва? Це місто за плечима, що менішмо в ньому, встигла полюбити. Наші діти кверте в житті тут побачили, що це місто. Старший син Маріанна, жінка, не пам'ятає: вона студентка медичного факультету в Загребі. Пізніше, коли вийде заміж, її батьки, Пітер і Марія, вийдуть до Києва. Ми ж хотіли до Києва.

З досві «Голосу України»

Найбільшій Півночній Республіці Республіки Хорватії Огнеси Цвєтковиць народився 16 лютого 1939 року в місті Шибєні. Магістр, доктор юридичних наук, професор Сербського університету. Працював на м.р.м. Сербії, потім деякий час був міністром внутрішніх справ Хорватії. Одружений. Має п'ятеро дітей.

ської шпиль, мають багато друзів. Звичайно, з такою комунізацією до театрів та в концерти не ходили. Але якщо десь собі раду...

— Дякую за розмову.

Віктор БРАНІТСЬКИЙ. На знімку: Надання візи в Посольстві України в Республіці Хорватії в Україні Огнеси Цвєтковиць разом із дружиною.

Превентивна дипломатія. Україна створює прецедент

Як відомо, Радя Бензекі ООН вилучила таку, що ми маємо чинити, постанову Верховної Ради про статус мігрантів.

Прийняття такої рішення ОБСЄ як «оціночного» справила велику роботу в Нью-Йорку української делегації на чолі з заступником міністра закордонних справ Віктором Тирасковим.

У великій комісії делегація України, зокрема, в Нью-Йорку, мало хто з дипломатів ООН хотів, що українці на кілька днів вилучили конкати членів Ради Бензекі в необхідності заслухати на офіційному засіданні питання про невправність дії Верховної Ради РП. До цього питання виступили до розряду проблем, що виходить за межі компетенції ООН.

Голова делегації України В.Тирасков провів три рази велику роботу в Нью-Йорку. Бензекі, зустріч з російськими представниками, а також з членами Ради. Відбулися великі розмови з представниками держав-членів США, що вилучили конкати членів Ради Бензекі

(звичайно, крім РП) не заперечувати, а саме заперечувати. У ході консуляції членів Ради Бензекі висловлювалися за те, що вони хотіли, щоб це було звернення України, відповів розв'язуючи був прийнятий рішення.

Робота дипломатів у Нью-Йорку й Києві, а також діяльність наших посолів у соціальних різних держах світу сприяла прийняттю об'єктивних рішень.

Від імені членів Ради Бензекі закла в прикладом превентивної дипломатії, який робиться усе можливе, щоб не припустити ускладнень стосунків між країнами-сусідами, для відвернення виникнення нової «гарячої точки». Прямим відомостям, що Україна створила президент внесений до порядку денного вищих дипломатів, який робиться співтовариства питання про превентивну дипломатію.

В Україні делегація на чолі з заступником міністра закордонних справ Віктором Тирасковим. Ми чекали членів Ради Бензекі чинного дослідження П'єр, а також вимоги до російської сторони скласати на основі нової постанови парламенту.

Проте це не применшувало значення самої справи. У ході консуляції членів Ради Бензекі висловлювалися за те, що вони хотіли, щоб це було звернення України, відповів розв'язуючи був прийнятий рішення.

Проблема відносин між Україною і Росією викликала великий інтерес у представників преси європейських країн. Під час перебування української делегації в Нью-Йорку журналісти «Бі-бі-сі» організували телеміст «Лондон», в якому можливість представити української делегації виступати перед телеаудієнцією Великої Британії. Завдяки цьому пресі зрослося кількість публікацій, присвячених нашій діяльності. Як і в інших випадках, які ознаменувалися американськими політиками, які розуміли, що це не тільки економічний, а й політичний крок.

Лондон, в якому можливість представити української делегації виступати перед телеаудієнцією Великої Британії. Завдяки цьому пресі зрослося кількість публікацій, присвячених нашій діяльності. Як і в інших випадках, які ознаменувалися американськими політиками, які розуміли, що це не тільки економічний, а й політичний крок.

Справи кримінальні

У Москві стріляють і непогано

На ролі вулиці Велікої і Малої Бронної, біля кафе «Мист» в будинок закінчилися після того, що сталося. Це трапилося до стін будинку знесених ікрай перекосів, що метушилися по двох стінах томатики у пошуках захоплення зброєю, а в кінці кінців біля самого кафе жінка труп однієї з жертв кримінальної ситуації. Інший потерпілий — такожопоранний був у торгівлі патунки наврогати кафе.

Поступово вималоувалася картина, що сталося. З «Миста» вискочили кілька «каланичів» і почав стріляти по палаті, у вітрянку якої стояли люди ескотриці пильники і кілька солдатів. Один солдат — другий за останні декілька днів на цьому «жовтому перекресті». Трохи менше ніж два тижні тому у той же міст застрелено двоє продавців, молоді жінки.

Моторніми кримінальними, які вискочили останні декілька днів на цьому «жовтому перекресті», трохи менше ніж два тижні тому у той же міст застрелено двоє продавців, молоді жінки.

У новий візну різних мафіозних угруповань російської столиці, що спалювали останніми місяцями. За два дні до задушення в Москві, в якому закінчилися після того, що сталося. Це трапилося до стін будинку знесених ікрай перекосів, що метушилися по двох стінах томатики у пошуках захоплення зброєю, а в кінці кінців біля самого кафе жінка труп однієї з жертв кримінальної ситуації. Інший потерпілий — такожопоранний був у торгівлі патунки наврогати кафе.

Моторніми кримінальними, які вискочили останні декілька днів на цьому «жовтому перекресті», трохи менше ніж два тижні тому у той же міст застрелено двоє продавців, молоді жінки.

З допомогою пістолетів Макарова «ПМ» вони господарі столиці встановлювали пріоритет над кафе «Захрипаче усе».

На початку цього року в місті внутрішніх справ РФ М.Сістр був брифінг, на якому констатувалося зростання злочинності в Росії, зупинилося на Алеті Михайлов жителів Москви, що за від часу потрапила під обстріл ворожмих мафіозних угруповань, не встигала зупинити.

Лілія ГЕОРГІЄВА. Москва.

Експрес-інформація

Справа Ручького живе й перемагає

З проханням дати згоду на порушення кримінальної справи проти першого віце-прем'єра Росії В.Шумейка звернувся до Верховної Ради Росії Федір Федотов, генеральний прокурор В.Степанков. У своєму виступі в російському парламенті він поспівав на результати перевірки спеціальної комісії прокуратури матеріалів про корупцію вищих урядових осіб. Зокрема, за фактами розкрадання й зловживань державними коштами. Парламентарії без заявних питань задоволюють прохання Генерального прокурора.

За старою звичкою... Можда хедів

Масованому мінометному обстрілу в території Афганістану була піддана вулиця 11-та пригородна застава на таджицько-афганському кордоні. З пригородних застав російської 201-мої мотороїстрільної дивізії, силами Міністерства оборони та Комітету національної безпеки Таджикистану.

Водночас триває посилення прикордонних частин у цьому районі особовим складом, бронетехнікою і авіаційним засобами російської 201-мої мотороїстрільної дивізії, силами Міністерства оборони та Комітету національної безпеки Таджикистану.

Усі бойкоти коїться закінчуються

Переговори в рамках мирного врегулювання у колміях Гюосалі, де маля розглядаються ситуація в Боснії, перенесено на невідомо. 6 офіційний заві міжнародних посередників Оуєна й Стоунелла виступили з прохання про відстрочку найближ від боснійського Президента Ізетбеговича. Як відомо, це доведена він бойкотував переговори процес.

Посередники наголосили, що тільки на переговори розпочнуться, то триватимуть, доки на буде досягнуто певного рішення.

Повідомляється також, що наступ боснійських сербів на Сараєво не припиняється.

Два роки опісля

Офіційного листа з проханням розглянути питання про ратифікацію угод про вступ Молдови до СНД, підписаних ще у 1991 році, направила до парламенту Президент республіки М.Сенгур. Це звернення підтримано депутатами-аграрниками та іншими представниками фракції парламентської більшої, повідомляє агентство «Григид-Подія». Вони вважають, що Молдова має узаконити свою участь у співдружності для збереження традиційних економічних зв'язків з державами колишнього СРСР. Проти рішення виступили представники Націй поїздження, що потім після евакуації до Кені. За словами, у ці африканській країні за останні кілька днів поранено вісім солдатів ООН.

Жерти партизанського війни

Група озброєних соціальських бойовиків обстріляла загін солдатів бельгійського контингенту миротворчих сил ООН в Сомалі. Двох бійців поранено. Представник ООН єдиного Націй поїздження, що потім після евакуації до Кені. За словами, у ці африканській країні за останні кілька днів поранено вісім солдатів ООН.

На раду до сусідів

З офіційним візитом до Софії прибув Президент Північної Македонії Киро Глигоров. Перед тим він відвідав Афіни. Заплановано переговори з болгарським лідером з Президентом Болгарії Желюмів. Представники болгарського уряду. Сторони обговорять проблеми між-болгарських відносин, а також ситуацію на Балканах.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

історія

НАША ЄДИНА І ТАКА РІЗНА НАЦІЯ

Не може залишити байдужим стаття «Кісткою в горлі...», опублікована в «Голосі України» 10 березня у відбитій на лист до редакції невідомого читача дописувача з Донецька.

Основна теза листа: українці із заходу і сходу республіки не становлять єдиного народу, взагалі «західники» — не українці, а нащадки неслів'янських народів.

Тим часом українська нація завжди була єдиним цілим, перемішування населення українських регіонів майже не припинялося і говорило про єдиність «західників» і «східників» підстав-невме. А чи є різниця між «східниками» та «західниками», в чому вони полягає і як з'явилися? Безумовно, різниця є. Мало того, є вона й у середині кожної з цих груп. Не сході України мало хто може пояснити (тек нас учила нашої історії), що таке Галичина, Волинь, Буковина, Закарпаття, які складають Західну Україну. А кожен з цих регіонів має власні, діаметрично відмінні, історію, етнографію, діалект, ментальність населення.

Найбільшій національній свідомості серед цих регіонів та її серед інших областей України адляється населення Галичини. Саме тут завжди жевріла і за сприятливих умов першим розгорілася логіка української державності, незалежності і соборності. Тут друкували свої твори наддніпрянські письменники, коли українська мова була зброєю в у Росії, відбувалися парламентські діяльства, створювалися партії національної орієнтації, протистояли і парламентарій організації, які стали основою легіону Українських січових стрільців під час першої світової війни. Тут була проголошена Західно-Українська Народна Республіка. Тут сформувалися Організація Українських Націоналістів, яка пізніше створила Українську Повстанську Армію. З Галичини пов'язані імена таких активістів боротьби за незалежність України, як М. Грушевський, Є. Коновалець, С. Бандера, і багатьох українських письменників.

Історично найближча до Галичини — Волинь. Обидва регіони колись були об'єднані а могутнє князівство. Але згодом (кінець XVIII ст.) Волинь відійшла до Росії і на 200 років раніше за Галичину заявила, як і східні регіони України, зросійщення та денационалізацію. Галичину разом із Буковиною та Закарпаттям включили до складу Австро-Угорської імперії, де національний і політичний гніт був незрівняно слабший.

Закарпаття — значно менший від Галичанин чи Волині регіон, який не мав у минулому великих культурних центрів. Національний склад його здавна дуже строкатий, бо вже в XI столітті регіон завоювала Угорщина. Незважаючи на це, закарпатські українці спрокопилися в 1938 році проголосити на частині власного терену незалежну Українську державу, яку, на жаль, скоро потопили у крові хортистська Угорщина.

Буковина (точніше — Північна Буковина) — найменший із західних регіонів. У минулому у своїх культурно-просвітницьких зв'язках тяжіла до Галичини, але високої національної свідомості її населення не проявляло. Бо склад його також досить неординарний (значна частка румунів-молдован).

Кожна із сусідніх держав, що окупувала той чи інший регіон України після татаро-монголів не мала бачити (за винятком Литви), денационалізувати, асимілювати українців. Так, угорська асиміляція закарпатців почалася ще з XI століття. Досить жорстка була подбана політика Речі Посполитої в Галичині й на Волині. Починаючи з XIV століття, заважали сироб виміщати і українці Північної Буковини з боку молдовсько-румунської алади. Однак найбільш шкідливою все ж була понад 300-річна російська денационалізація Наддніпрянської України і 50-річна — Західної України.

Асиміляція польсько-угорсько-румунська в Україні ніколи не була тотальною. Насперед шкідком свідомо не до йшла аєркірка суспільства, розоркаючи не жер'єр в органах державної алади віднодіах країн, на відновілі пілігы.

У Польщі, щоб перетворити поляків досить була прийнята католицька віра (римського обряду). Рідна мова і звичаї, безумовно, після цього втрачалися. Так, протягом XVII — XVIII століть ополчилися ставроініи української національно-патристської роди Жолкевських, Немирчиків, Коретких, Чорториских, Острозьких, Вишневецьких та багато інших. Асимілювання, вони одразу ставали інтегровані в асиміляцію. Але простий людо, тобто переважна більшість народу, ніколи не втрачав мови, звичаїв. Його моральним та ідеологічним стрижнем завжди залишалися національна церква — православна, пізніше й греко-католицька. Саме церква плекала мову, писемність, видавала українські книжки, за сприятливих умов відраджувала і розвивала національне шкільництво, надихала українців на боротьбу з ворогом.

І саме цей стрижень у першу чергу був знищений Московською у приєднанні України. Наприкінці XVII століття українську церкву поглинув Московський патріархат, а вже з початком XVIII було заборонено друкування українських книжок та українське шкільництво. В XX столітті Москва криваво знищувала Українську автокефальну православну церкву. В 1946 році настала черга відкідати і в східній Україні українську греко-католицьку церкву, що об'єднувала більшість українців і без усунення які кардинальне зросійщення й було б неможливо.

Після розпади з національними церквами процес асиміляції шішов семиміліметрами кроками. І це притримується з кінця 20-х років через пильку індустріалізацію та урбанізацію країни, викликала національну свідомість інтелігенції та селянства (новіа української культури та народного духу), масової депортації українців, через парламентну боротьбу КІПР проти «українських буржуазних націоналістів». До останих легко потрапляв будь-який шауляник української історії, мови, культури. Вислідом з одного боку, масового знищення українців, розпочатого Петром І і припиненого лише зі смертю Сталіна, а з другого, асиміляції, співалошення українців і росіян разове змінилося. Якщо на момент приєднання України до Росії (1654 рік), за даними дослідника В. Чмари, українців було 6 мільйонів, а росіян — 5 мільйонів, то який загальна чисельність росіян більш ніж утричі перевищувала чисельність українців. Переважна більшість асимілюваних українців поросійщена, хоч і

польське населення значно зросло за рахунок політизації українців.

Російська асиміляція велася і силою і «добро-вільно». Прикладом силового методу може бути введення в 1933 році у РРФСР порядком, згідно з яким українцями записували лише громадян, які народилися в Україні. Результат його такий: якщо в 1918 році українці становили 80 відсотків населення Зеленого Кліну (Далекій Схід), то в 1989 — лише 8, у Північноказахстанському краї в 1926 році українців було 62 відсотки населення, тепер (не Кубань) — 3,9 відсотки.

«Добровільність» полягала в тому, що за чинком у Росії неслися період породжувало від мішаних шлюбів могли брати собі націоналістично одого з батьків. Українсько-російські шлюби досить поширені, від них за радянський період народилися десятки мільйонів дітей, переважна більшість з яких записані росіянами. Найбільше шансів зробити білякучку кар'єр в СРСР мали росіяни (це Петро і Лідія Іванівна), що всі українці знали: хоч хто повертати їм дошку покласти не можна). Навіть генеральним (першим) секретарем КІП(б)У від самого її заснування (1918 рік) і аж до смерті Сталіна (1953 рік) ніколи не був українцем. А недоліра Москва до місцевих кадрів у Зєхідній Україні зберігала аж до розпуску КІПР.

Одновчасно понад 70 років у Україні існує величезна «селекція» населення. Той, хто сприймає «накредиторів» ідеологію (яко не вмер до того з голоду, за розмародуку у таторі або не агітував в імперських війнах), отримував роботу і якісь засоби до існування. Того, хто пробував протестувати проти націоналістичної й соціальної гітну або про суспільстві, «західників» не асимілювали і багато частіше, безперечно, проявлялись у «східників», і не того, що там першівно були якісь інші українці, а лише того, що на сході радянська система переломляла три покоління людей, а на заході — лише два, що «східники» занадто зросійщення понад три століття, а більшість «західників» — лише півстоліття, що «східники» не знавали демократії, а старшом покоління «західників» владос оскіштувати й на практиці.

Немає сумніву, що якщо зазначити вимітальні та «селекція» в Україні йшли досягнутими темпами: ще кілька десятиліть, то проблема відмінності «західників» і «східників» відпала. Усі вони спілкувалися б між собою на єдиному і могом мові, мали єдину культуру, а якщо б не існувало національної меншини у українським ніколими лише у віддалених селах. Впевнений, що в недалекому майбутньому атреться різниця між «східниками» та «західниками». Зближення між ними йтиме у напрямі зростання національної свідомості і гордості за свою країну, розвитку української культури і розширення сфери застосування державної мови.

Анатолій ГОРІЛІЙ, заступник завідувача економіки та соціології Тернопільського інституту народного господарства, професор.

Який сам, така і доля

(Закінчення. Початок на І-й стор.)

З бензаним ними справи кепські. Це вже, мабуть, і козел зрозуміє. Чи не тому і працювати не можемо швидко. А коли немає змоги робити, нудіть. Підходять до візка і крутяться біля нього, ніби просто, щоб загартувати коженшійш.

Подобався візок усю. Справді, гарний, легенький. «Слепава» його Микола Юхимович, чоловік Ніни Іванівни. Багато років Сайки працювали на Чернігівському хлібокомбінаті. Чоловіка, головного енергетика, похваляли в колективі за працьовитість. Було до того ж непоганим раціоналізатором. А це вже третій рік подружжя на пенсії. Взяли та й переїхали в місто в село. Купили хату в Гусавці Меньського району, а точніше — розвалючу.

Сусіди з першого погляду полибили «городський» і зрозуміли: такі, як Ніна Іванівна та Микола Юхимович, їм іде перебувають. І до сільського життя звикнуть. Допомогти їм. Баба Діна подарувала двох курей, Валентина на Середі — чотирьох гусей. Михайло Охрименко та Іван Хелдак — кілька корів на картоплі.

Уже з перших днів життя в селі Микола Юхимович та Ніна Іванівна взялися ремонтувати і перебудовувати хату на свій лад. Добрі сусіди, звичайно ж, допомагали, а після роботи віддали свої бачення і, знісши кілька стіпанів, Ніна Іванівна і Микола Юхимович грали на банях. Співали всі разом, але більші просили заспівати Ніну Іванівну. Вона — росіянка, — та українські пісні знає чимало і співає, ой, як гарно! Особливо одностефані любить спікувати й ці сесіи Гусавського клубу, бо вона — найактивніша учасниця місцевого хору. Скільки разів гарче аплодували солісти і в районному центрі, і обласному!

Але, звичайно, переїхали Сайки до села не співати, а працювати. Це в Гусавці всі зрозуміли. Докинувши свій город — закинув бачок у деякого картоплі ледь вийняв з під землі, а в них було цілте. І все тому, що багато до жовтня, газет, спеціальної літератури заглядають. Не лінуються і людей питати. Картоплю за місяць до садіння заносять до хати, оброблюють магнітним водою. До речі, різне насіння теж обробляли цією водою. Все гарно зійшло, гарно росте. А на подвір'ї, ніби на базарі: крокає, мекає, крикує, кукуряє...

Настає вечір. Сонечко стомлене шквасом легкого, а в Сайки денці ще продовжуються. Складається до них, що. Хто починає і виходить, хто не стримити, хто відломити електрорадиоді, чіп накласти кусю, а хто просто поговорити, поспівати пісень.

Валерій ІНЮТІН. Фото автора.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»

Верховна Рада України постановляє:
Доповнити статтю 14 Закону України «Про статус і со-

ціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради

УРСР, 1991 р. № 16, ст. 200; Відомості Верховної Ради України, 1992 р. № 13, ст. 178; № 37, ст. 541) новою частиною третьою такою змісту:

«Громадяни, які брали участь у роботах з особливо шкідливими умовами праці, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської на-

трафії, що виконувалися за трудовими завданнями у 1986—1990 роках за наявності зони відлучення, можуть бути віднесені до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС осіб, неперелічених від Чорнобильської катастрофи. Порядок виключення категорій осіб, неперелічених від аварії, має, не перелічуючи, бути таким, де

виконувалися значущі роботи, встановлюються Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частиною третьою і четвертою відповідно змінюються частини перша та друга.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
29 червня 1993 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Закону України «Про внесення до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»

Верховна Рада України постановляє:
Ввести в дію Закон України «Про внесення до-

повищення до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» з 1 липня 1993 року.

соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

3. Кабінету Міністрів України до 15 липня 1993 року: затвердити Порядок визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відлучення при ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС; терміново вирішити питання, які вказані, як винятки, по-

віднесені учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС громадян, які займалися дезактивацією техніки на пунктах, розташованих поблизу с. Гостомель і села Демналі в Київській області згідно із зазначеним Порядком.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
29 червня 1993 року

ПОЗИЦІЙНА ВІЙНА ТОЧИЛАСЯ ПІВРОКУ. АЛЕ ДОНЕЦЬКА ОБЛРАДА, ЗДАЄТЬСЯ, ПЕРЕМОГЛА

28 липня цього року сесія Донецької обласної ради знову анулює рішення про розподіл бюджету соціально-економічного розвитку області на 1992 рік. І хоча скоро вже треба буде думати про бюджет наступного року, та обласна і центральні органи влади лише намагаються до погодження асигновань цього року.

Востане Донецька обласна відкинула пропозиції Мініфінанс проекту бюджету сесії, перед шкатуларним страсом, і за подальшим подіями на проблема якоїс вийшла на другий план.

Розподіл сил в області з'явився таким, що 189 присутніх на сесії депутатів за пропозиції Мініфінанс проекту бюджету проголосували лише 62 депутати.

Чим мотивували депутати своє рішення? На їхню дум-

кою бюджет несправедливий, якщо порівнювати його хоча б з іншими областями, а до того ж кошти місяці від торпінки. Саме тому багато депутатів схилили були транзити відрахування від загальнообласних податків на доходи підприємств, на державну власність та від акцій, його збору як податку, за якого приховують намагаються й далі вивадувати з надр області ресурси, продукцію та матеріальні засоби. Підтримали депутати і пропозиції діяти, Скажімо, голова федерації профспілок «Солідарність» Ю. Писарова вважає, що в Донецькій області, де загальна сума

платежів і податків у розрахунок на ліквідацію перенесене випускати сервіс по-казник України на 60 відсотків, доходи бюджету області на 5 відсотків менше від середніх показників по регіонах. В той же час Донецька область та інші промислові регіони мають більше тепле відношення до економіки держави. Скажімо, в 1991 році вийшли шкідливих речовин в атмосферу в розрахунок на квадратний кілометр становили в Донецькій області 108,2 тону проти 23,7 тону в середньому по Україні. Так само, подіюючи друге місце в Україні за державними доходами на людину, область у забезпеченості житлом перебуває на одинадцятимому, а за напівжиттєвими вилатами в будівництві житла та у невиробничому сфері відносно, — на одинадцятимому!

п'ятинадцятому місцях. Нешдодано, збірники всієї претензії доки, у Мініфінанс провадила розподілування комісії Донецької обласної. За словами І. Некрасова, вона зуміла переконати центральні органи влади, що Донецький потрібно виділити коштів більше, ніж планувалося раніше.

Тож 28 липня сесія обласної знову чекає на своє засідання міністра фінансів Г. Пятаченка, щоб на тілі бюджетних проблем обговорити питання стосуються центральних органів влади з області. Очевидно, що цього разу бюджет буде сесії затверджено, тим більше що члени подіювальності комісії та Мініфінанс у принципі ділилися деякою згодою щодо нормативів відрахувань: Мініфінанс погодився збільшити відрахування Донецькій області.

Сергій ЛАВРЕНКО,

Реклама

ОДИС

ВАШ КОДЕК НА ТРУДНИХ ДОРОГАХ - ФІРМА "ОДИС"

- ☐ ВАМ НУЖНО ПЕРЕВОЗИТИ ОХЛАЖДЕННІЕ І ЗАМОРОЖЕННІЕ ПРОДУКТУ?
- ☐ ВИ ХОТИТЕ ІМАТИ В СВОЕМ ХОЗЯЙСТВЕ ПЕРЕДОВІЙНОЕ ОВОШЕХРАНІННІЕ С ІДЕАЛЬНИМИ УМОВИНАМИ ХРАНІННЯ?
- ☐ ВАМ НУЖНЫ СУПЕРАВТОМОБИЛИ СЕМЕЙСТВА MAZ?

ВОСПОЛЬЗУЙТЕСЬ УСЛУГАМИ ФІРМИ "ОДИС" - ВСЕ ВАШИ ПРОБЛЕМИ БУДУТ РЕШЕНЫ!

"ОДИС" ПРЕДЛАГАЕТ:

- ☐ двухосные изотермические полуприцепы с прекрасной теплоизоляцией и идеальной защищенностью от краж и вломов;
- ☐ новейшие автомобили MAZ-54323, MAZ-54329 к любым модификациям изотермических полуприцепов;
- ☐ установку в течение одного дня изотермических кузовов на шасси автомобилей MAZ, KRAZ, ЗИЛ, ГАЗ;
- ☐ доставку грузов в кратчайший срок в страны СНГ и Европы.

Наша надежность - Ваше спокойствие!

Телефоны в г. Одессе: (0482) 61-31-36, 61-88-05.

Факс 65-90-61

Виробничо-комерційна фірма «Акорд»
ПРОПОНУЄ:

- кран КС-35-75-А на базі КРАЗу-260, вантажопідйомністю 14 т., вилат стріли 14 м.;
- кран КС-35-75 на базі КРАЗу-250, вантажопідйомністю 10 т.;
- автомобіль КРАЗ-250 з металічною буюкою;
- автобуси «Шкода-Форам»;
- вакуумні установки для наплення ВУ-1А, об'єм камери 700х700;
- вакуумні установки для наплення ВУ-2А, об'єм камери 1000х1000;
- тканину плащову, підкладкову, обивочну, костюмну — виробництво Білорусь.

ПРИДБАЄ:

- метала кориди: улозок, лист, швелер;
- ТНС, продукти харчування, сигарети імпорного виробництва, спиртні напої імпорного виробництва.

ДЗВОНИТЬ НАМ У м. ЛУБНИ: (053615) 48-61.

Виробничо-комерційна фірма «Акорд»
пропонує:

- верстат комбінований універсальний деревообробний СДМ-1, який виконує фугування на швелері і рефри, розпилювання вздовж і взпоперек вздовж, фрезерування, кавірування, свердління, шліфування, довбання; потужність / швидкість 2 м/хв.;
- верстат свердлувальний до Ø 18 мм і Ø 16 мм;
- пилан дискові Ø 350 мм;
- апарат для виробництва круп, продаж і борощів із заправкою; викинос навішування, очищення і подрібнення зерня;
- дошки дубові й соснові необроблені.

Форма оплати: вербодоплата.

Адреса: 252121, м. Київ-121, вул. Горьківська, 226/228.

Тел.: 558-72-54.

СП «РУМІ» ПОСТІЯНО: Щодо придбання рублів і валютні реалізує нафтопродукти посередником не хвилюється. кукурузи багатокорисної рублі і валюту. Тел.: (044) 216-32-20, 216-84-02.

ЯК РОБИТИ МОЛОКО

Нещодавно викладач мене редактор і редактори.

— Мерсія чепи в район і зроби матеріальчик про молоко.

Через кілька годин я прибув на молочнотварну ферму першого господарства «Вперед». Там, на вигоні, побачив рогатих тварин, що гасили. Я бігав по полю, як блискавка дитини.

— Що то у нас за корови такі! Мають займати, щоб пастиби, будуть до банків і штурвальної рогами? — цікавився.

— А це, відомоє директор, наша гордість... «Яка гордість», — не зрозумів я. Вияв у цих корів крім їхньої ідиотії, і пишасті. Придивився ближче, а там... Словом, одразу зрозумів і нічого.

— Так то ж у вас бувають? — Авіччя, — посміхнувся до мене директор. — Товар на експорт.

— А корови? — Націпила на корови, — відмакував шеф господарства. — Самі клопоти з ними. Нерентабельні вони. До них нічого не можна заробити.

— А бугаї?

— Е... бугаї, — хинкував редактор, — вони, як і корови, мають не розуміти коню.

Всього чотки

Наші ноу-хау

Курку зільного ринку. Бугаї ми будемо за валюту продавати в Іспанію. Бувають діти коні. Знаєте, селяни коштує в Іспанії наш бугай — коза? Купи доларів! Вони там на арені виступають...

— А молоко? — наслідок у директора. — У нас же районо молочнобугай?

— Шановний! Іронічно мовляв він, — як така я в курсі щодо потреб світового ринку і особливостей світової конкуренції. За кордоном попиту на молоко немає — на дорожю авіаліній... А бугаї — ішпа кіт, тільки давай!

— А валюту куди? — присідаю до молочного керівника.

— Як куди, — не зрозумів він мене, — купимо кілька «Тойот» і «Мерседесів». Треба нашу економіку підтримати до світлих масштабів. Що то він за директор без «Мерседесів»?

— А молоко? — не гавав я.

— Що проблему? Як зараз теж вичислюю, — заспокоює він мене. — Але у нас є ще денні трудності. Для того щоб провадити молоко, треба галити на кашу...

— Треба — погодився я, — який біліт буде він доїти, коні його не годувати.

— А де пастухи? — помікнувся він, — всі до міста працюють і тямля. До того ж треба заготовити сіно, і техніки — сась. Мільйони вимагають за погашення косарки. Потрібен фураж, а його немає. Пробували борознати гліям наших конювок годувати, так наш годувальник отні поведкав. І ми дивилися на нього ішпа кіт, а запропонував напою уграду ноу-хау...

— Яке ноу-хау? — не дослухав я.

— Застосувати в нашій країні нову технологію одержання молока.

— І в нас буде молоко? — розсудився я.

— Буде молоко, буде, — похвещав він мене по плечу. — Випробуємо молоко в... самостійних апаратах...

— У самогонних? — отерліло подивився я на керівника радгоспу.

— І не сумнівайтесь, — запевняв він. — Ви одягте, силки в наші державні заводські апарати? Запевняв вас — самі залозимо молоко, це ж експорт поставляти менімо.

Юрія КРАСНОЩОК.

Радощі економії

РОЗКІШНЕ ЖИТТЯ

Борис з хвилюванням заїшов в магазин, відчувачи щось дуже подібне до страху перед неіснуючою величчю цієї, лише класичної розкоші. Він підняв голову, щоб побачити на стелі величчю, а в розіп'ятому задоволенні.

Найкраще заощадив на хлібі. Замість цілого буханця купив половину. Так, 24 купони замінили в кишені. Принадляло задава, як у колор розширювати свій «Купон» — комуністична українська партія обдурляла народ.

Молоко взяв у півлітровій пляшці — так вигідніше. Далі треба було купити сирини. Виявилось, що й вони для багатьох вже стали предметом розкоші, бо коштували 17 купонів. Як тільки, порівнявши купони, Борис вирішив жити розкошно — заплатив за цілу. На дорожній каві знову заощадив, і його дороге тіло думка про невинуваті 700 купонів. Простягнув глянц на цілу (1800 крб), а в профити мило, радощімо подумав, бо магазин не дочекається прибутку з його кишень. Так само заощадив 2000 купонів й на м'ясо. Цього було замало, і він заощадив заощаджувати далі.

Але ж треба хоча б трохи побавити. Ого, діт тисачі карбованців! Борис зловтіливо подумав, бо магазин не дочекається прибутку з його кишень. Так само заощадив 2000 купонів й на м'ясо. Цього було замало, і він заощадив заощаджувати далі.

Він був Бабія.

Діано-Франківська область.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

ТРЕБА СКОРОЧУВАТИ

Працювати нікому. Всі — начальники. Треба скорочувати. А кого? Кого ж свої. Мовляв, — скорочувати, щоб перспективний розвитку? Варто б. Віз його відділу і розвитку, ні перспектив. Страхувалися. Престигного молочному. Мовляв, — і подарувати тест. Мовляв, не ні подарувала добо. Погодились, це ж ким треба бути, щоб відділювати від безплатного комфорту?

Мовляв... Тасю Степанівну. Начальника відділу із загальних питань? Таких слід. Во, на з конкретних питаннях не знає що робити. А хто формуєтиму громадську думку про мою незайманість?

Вони, мот соратники, відчували небезпеку задалегідь. Активаувалися. Як мурахи на дощ. Спробували захистити на ранді.

Мовляв, — не відпрошувати з роботи по пальце, по зацікавленості. Цілий день їд відділу свого кабінету. Мовляв, Нагадує, що я втрачу в разі його скорочення.

Тасю Степанівна формує формування громадської думки. «Ой, коли б не Денис Денисович... всі попили б. Геть усе він б'ється, мов раба об лід».

Мелітій, звичайно. Нахобно мелітій. Та мент приїзном.

Міні-проза

БІЛЬШЕ НЕ БУДЕМО

— Вибачте, Іване Петровичу, дозвольте візнати? — Зоходите, сідайте! — Ціло дякую. Прошу пробачення, але спростую, що я... що я... що я... Ах, так, в ж повинин заплатити податок, скільки?

— Кешкує, Іване Петровичу, рідний, вибачте риди Бога, як ж зкесте, як ми вас поважало, цінуємо, любимо!

— Звісно, я запитую, скільки я повинин заплатити?

— Десять купонів, але як не турбується, будь ласка, тут...

— Будь ласка, ось підпис, в ось 10 купонів, в ось що пне!

— Це компенсація за моральні і матеріальні збитки, яких ми вам завдали своїм однокученням, так ким граєці? Тут всього три тисачі дієт сидіст чотирі карбованців, але як ж зкесте — не у вас же біди організації?

— А що це за лівня?

— Це свіжине. Ми з цього приведу свиню знов зазопонити, так що вже не осудити, будь ласка, в в гоню мішку куря, в тасі карбованці, в з ішному купонів, лодоричник, балкежник. Так що дуже вам за все дякую, що раз нас вибачте, ми більше не будемо!

Олександр ПЕРЛЮК.

Кіровоград.

Почуте мимоліди

ОХОРОНЕЦЬ

Чоловік передчасно повернувся з відрядження і застав відомого молодика.

— Це хто? — запитує дружини.

— А це я нейкіля охоронець з бюро.

— І від чого ж він тебе охоронець?

— Від спокую.

ДОСЬ ПИТИ

Дав куми добо скільки в чаші, витинили.

— Давей, Пилипе, що по одній пережмило, — пропонує Кидрат.

— Яксь зашкво до нього зявляв, в ішм і хвалитсь.

— А що, нутро не приймає? — допитується Кидрат.

— Та ні, нутро же приймає, а от курки... Нік чаркою до рота не втратило і все вваду до вузь...

ЧОРТІЗНА-ЩО

Було це до війни. Перебрався він з села в місто і дуже скоро одержав квартиру.

Яксь зашкво до нього зявляв, в ішм і хвалитсь.

— Оце, як бончик, норидор... Тут ми роздагася, вшисмо одажу. Оце — венина, мовляв, не поуміється. А що? — зявляв до нього вляту.

— Чортізна-що: сімеш за ланцюгом — вода лянті, а кеслявості. Руки помити встигши, в лисок — ні!

Надія ГАМАНІН.

Олександр ГАМАНІН.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК —
ВЕРХОВНА РАДА
УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ
з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЮХ.
Редактори: С. ГІВАБЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (з. о. заст. головного редактора), І. ГІВІШКО, В. КРАСНОДЕСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, В. СІДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНІ: Для довідок — 441-68-23;
телефакс — 224-73-44; відділ реклами — 441-69-34;
○ Рухоміска на поштових... 441-69-44;
○ Літунівська з мичетам — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.

Реклама не звинувачує поділу авторів публікації.

○ За зміст викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі в поштовий утримання). Тираж — 100 тис. екземплярів. Загальний тираж 789 248.

1, 4, 5, 6 сторінок м'ярко і звертати в наш поточерну центрі «Голосу України».

Надбавок армун відомості «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Ільєвського, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 3312138.